

→ Nina Kuclar Stiković: deklenci

V času raziskave za krstno uprizoritev dramskega besedila *deklici* Nine Kuclar Stiković smo sam status samozaposlene_ga v kulturi^I in situacijo ter postopke za pridobitev pravice do plačila prispevkov za socialno varnost^{II} (v nadaljevanju: PPP) premišljevale_i in raziskovale_i tudi preko pogovorov s strokovnjakinjami_ki, ki bodo 19. aprila sodelovale_i na okrogli mizi *Kako misliti status samozaposlene_ga v kulturi?* S Polono Torkar, strokovno vodjo *Asociacije, društva nevladnih organizacij in posameznikov na področju kulture*, ki že od leta 1992 naprej (najprej neformalno, zdaj pa profesionalno), kot lahko preberemo na njihovi spletni strani, »poskuša zagotavljati trajnostne pogoje za profesionalno delovanje nevladnih organizacij in samostojnih ustvarjalcev, dejavnih v umetnosti in kulturi, ter si prizadeva za izboljšanje njihovega sistemskega položaja«^{III}, smo se pogovarjale_i o tem, kako sam statut statusa sploh misliti, kakšne spremembe bi bile potrebne in kako bi se lahko vpeljale.

Dramsko besedilo dokumentira eno izmed zgodb in izkušenj prijavljanja za status samozaposlene_ga v kulturi in pridobivanja pravice do plačila prispevkov za socialno varnost, v gledališkem listu pa lahko poleg sežetkov izjav iz pogovora s Polono Torkar preberete tri podobne izkušnje prijaviteljic_ev, ki so za status zaprosale_i v podobnem času, med letoma 2020 in 2022. □

^I S spletne strani Ministrstva za kulturo: »Samozaposleni v kulturi so ustvarjalci na področju kulture, ki samostojno opravljajo specializiran poklic s področja kulture, in so kot taki registrirani v posebnem razvidu – razvidu samozaposlenih v kulturi, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo.« (Dostopno preko: <https://www.gov.si/zbirke/storitve/vpis-v-razvid-samozaposlenih-v-kulturi/>.)

^{II} S spletne strani Ministrstva za kulturo: »Samozaposleni v kulturi lahko na podlagi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (v nadaljevanju: ZUJIK) in Uredbe o samozaposlenih

v kulturi (v nadaljevanju: Uredba) Ministrstvo za kulturo (v nadaljevanju Ministrstvo) zaprosite za pridobitev pravice do plačila prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za obvezno zdravstveno zavarovanje ter za starševsko varstvo in za zaposlovanje (v nadaljevanju prispevki za socialno varnost) iz državnega proračuna, če izpolnujete naslednje pogoje:

- ste vpisani v razvid samozaposlenih v kulturi pri Ministrstvu za kulturo,
- vaše delo v zadnjih petih letih pomeni izjemen kulturni prispevek (Priloga I k Uredbi) ali
- vaše delo v zadnjih petih letih pomeni prispevek k razvoju področja, ki ga zajema deficitarni poklic (Priloga II k Uredbi).« (Dostopno preko: <https://www.gov.si/zbirke/storitve/pridobitev-pravice-do-placila-prispevkov-za-socialno-varnost-iz-drzavnega-proracuna/>.)

^{III} Dostopno preko: <http://www.asociacija.si/si/o-nas/>.

***

“Vlogo za vpis v razvid samozaposlenih v kulturi in pravico do plačila prispevkov za socialno varnost sem vložil_a pozimi 2020, tik pred zaprtjem države zaradi izbruha epidemije. Čeprav sta bili vlogi vloženi sočasno in bi ministrstvo o obeh moralo odločiti hkrati, odločb nisem prejel_a hkrati. Odločba (pozitivna) o vpisu v razvid je prispela približno dva tedna zatem, ko bi že moral_a biti vpisan_a v razvid samozaposlenih, vpisoval_a sem se torej za nazaj. Druga odločba, ki je bila vezana na prispevke (negativna), je prispela približno pol leta kasneje.

Pred vpisom v razvid samozaposlenih sem bil_a obveščen_a, da je bila vloga za vpis v razvid rešena pozitivno. Ker nisem vedel_a, kaj to pomeni glede prispevkov, sem preko e-pošte pisal_a na MK in vprašal_a, ali sem s tem obvestilom obveščen_a tudi o tem, da se mi odobri pravica do plačevanja prispevkov. Odgovor je bil takrat dvakrat pritrdilen. Šele nekaj mesecev po vpisu v razvid je prišlo obvestilo o ugotovitvenem postopku glede prispevkov, kjer je pisalo, da MK prispevkov ne namerava plačevati. Ostala mi je možnost, da se dodatno izjasnim, če se z vsebino obvestila ne strinjam. Izjasnitev je bila poslana v zapisanem roku. Odločitev MK se ni spremenila, kmalu je prišla negativna odločba, ki je vsebovala podobne argumente kot obvestilo o ugotovitvenem postopku, ves čas so negirali tudi odločitev njihove strokovne komisije, ki mi je dvakrat priznala pravico do plačila prispevkov.

Po prejetju odločbe sem vložil_a tožbo zaradi nepriznane pravice do plačila prispevkov. Od vložitve tožbe do sodbe je minilo skoraj leto in pol. Ves ta čas sem moral_a biti vpisan_a v razvid, če sem želel_a tako vrnjene prispevke za nazaj kot tudi plačane za nadaljnja leta. Ta čas sem si prispevke plačeval_a sam_a. Sodni postopek je zdaj zaključen, MK je moralo povrniti sodne stroške, kriti vse že plačane prispevke in izdati novo (pozitivno) odločbo.

Na srečo sem imel_a napovedane projekte, odprle so se nove projektne možnosti in lahko sem zaprosil_a za kovidne

datke. S področjem, kjer profesionalno delujem, sem se spoznaval_a že dolgo in nisem prvič vstopal_a v ta svet, zato je bilo verjetno lažje. Ves čas sem imel_a tudi pomoč družine.

Pri vsem tem je bilo najbolj mučno čakanje, a moja eksistenca ni bila ogrožena do te mere, da bi npr. ostal_a brez strehe nad glavo. Ne predstavljam pa si, kako bi bilo, če bi si morda v tistem obdobju moral_a plačevati še najemnino. Velikokrat se vprašaš, ali je vredno, da greš naprej. Za to ni bilo enostavno zbrati poguma, saj sem bil_a že vnaprej seznanjen_a, da lahko postopek na sodišču traja vsaj eno leto, kar se je zdelo res dolga doba.

Zame je bilo ključno, da poleg statusa pridobim tudi pravico do plačila prispevkov, zato sem tudi vlogi oddal_a hkrati. Honorarji na trgu dela so preprosto prenizki, da bi lahko pokrival_a še prispevke in imel_a ob tem še za sprotno življenjske stroške. Na dolgi rok to ne bi šlo.” □

(Anonimno)

***

“Vlogo za vpis v razvid samozaposlenih v kulturi in pravico za pridobitev plačila za socialno varnost sem vložila 3. junija 2021, dve leti po zaključku študija na AGRFT. Obe vlogi sem vložila hkrati, vendar nisem prejela obeh odločb istočasno.

Dva tedna po oddaji vlog sem dobila mail, da moram vlogi dopolniti z zahtevanimi dokumenti, kar sem tudi naredila. Čez čas sem prejela pošto, da so potrdili mojo vlogo za vpis v razvid samozaposlenih. Vlogo za pravico za plačilo prispevkov pa so dober mesec zatem zavrnil. Takrat si sama nisem bila zmožna plačevati pripevkov za socialno varnost. Za tožbo se nisem odločila. Obdobje čakanja na odločitev ministrstva in spoprijemanje z birokracijo je bilo zame zelo stresno, takrat sem bila nekaj mesecev brezposelna, nato sem odprla s. p. in se komaj prebijala iz meseca v mesec. Komunikacija z ministrstvom je bila izredno slaba, neodzivna, nesramna. Kasneje sem nehala delati v kulturi, spremenila svojo poklicno pot in se zaposlila v Gen-i.” □

(Mateja Rokavec, 27 let, diplomirana filmska režiserka)

***

“Joj, ful nerad pogrevam te cajte, ker sva se tud z ženo ful prekregala takrat ... Lih frišno poročena sva si končno kao “uredila lajf” in pol je hotla moja, de si še jst status uredim, de mi bo pokojnina polno tekla. Men se pa to itak ni dalo, ker sm si reku, de bom mel itak penzijo od Sazasa, pa še moji otroc 70 let, hehe.

No uglavnem, z ženo sva bla zmenjena, de jst zberem material, ona ga pa pol odda in ostalo birokracijo zrihta, ker jst tega nikol ne bi oddal. Ona je zlo natačna in je blo vse oddano v nulo, vsa dokazila, vsi papirji. In pol dobim zavrnjene prispevke. Vložu sm za kantavtorja, ne za instrumentalista. In so mi zavrnil, ker kao nism nastopal v nekih za njih dost referenčnih ustanovah, kar je čisti bulšit, ker sm mel koncert v Cankarjevem domu s samo svojo musko in igral svoje komade s simfoniki RTV, pa milijon festivalov, glasbenih, literarnih itd. Očital so tud, da nimam dost nagrad. Ne vem, katere nagrade bi kot kantavtor loh še dobil. Na Kantfestu sem dobil zlato kanto in 1. nagrado iz rok Janija Kovačiča, Smolarja, Juvančičke ... Pač od tistih, ki verjetno bolj vejo kot ministr-

ska komisija, kaj je dober songwriting, ker so sami zvezde. Smolar je clo Ježkov nagrajenec. Ježkovo bi loh dobil pri 60., ne pri 28., kokr sm bil takrat star, če že ... Takrat jo je dobil Mef, od katerga sem btw tud mel priporočilo, pa recenzijo iz Dialogov itd. Omenu sem dve nagradi za najboljše besedilo iz Slovenske popevke in zlato kanto. To je to. To se spovnem. A veš, de detajlov, za kva sej točno šlo, se pa sploh ne spovnem več, no sej bolš, de se ne. Ne vem, kva je bla že fora, vem de je nastala neka čudna situacija, ker sm status dobu, prispevkov pa ne in pol sm se prtožu, de Cankarjev dom je referenčn plac in izpodbijov še ostalo, kar kao ni blo zadost, ker sm dobu res mal točk. Poslal sem pol naknadno za pritožbo še 40 priporočil, od Primoža Grašiča, Ftičarja, mah, ful folka se je odzval, res ganljivo. Takrat sm si reku, pizda, jebeš ta status, lej kok folka te cen, in to hudi artisti, hehe. Pol pa mislem, de niso odgovoril ful cajta, do januarja je blo pa treba že javt, kdaj nej mi začne status tečt. Itak, čakal so tok cajta, de bi mogu zalafat status, prispevke pa sam plačvat.

Vmes sva tud uno Asociacijo klicala in so rekl, de v resnic ostane sam tožba. Pol sva vlogo še enkrat oddala spomlad, identično vlogo, kot konec prejšnjega leta, in so jo za status v prvo odobril, v drugo zavrnil. Žena se vrjetn bolš spovne, kako je blo, čeprov se ona še bolj nerada spominja teh bojev. Name in na moje delo neposredno to ni vplival. Jst sm z njimi zaključu za zmerej. Zdej sva ravno odprla d. o. o., prispevke plačujem sam, v glasbeni učim 100 %, ne več samo polovičke, zraven pa furam duet Hostnik Krečič, 25 svojih komadov, Vudlenderje, 20 svojih komadov, svoj band, 30 svojih komadov, končujem album otroških pesmic, še 10 komadov, upam, da jih vzame Mladinska knjiga, za gledališče v Šentjakobu v Rožu v Avstriji moram narest celo predstavo Butnskala do jeseni.

Dela ne zmanjka, dnarja bo pa, upam zmer več, že zarad avtorskih pravic, čeprav me zaenkrat redno rola samo 1. program RTV. Videt čemo. Sm se pa v teh letih po faksu tud že mal navadu slovenskega Absurdistana. Konc koncev mam srečo, da se folk odziva na moje ustvarjanje. Največji problem današnjih ustvarjalcev je to, da je vse

senza risposta. Daš plato ven in je niti skurca ne noben.

Js mam še zdej spravleno risbico, ko sm se pr desetih letih narisov, kako se vidm odraslega. In mam tko klobuk, okrogle špegle, brado, spodaj piše pa Tomaž Hostnik, svobodni umetnik. Haha, vse iz risbice se je uresničl, razn svobodni umetnik nism postov. Oz. vsaj ne uradno. No, al pa, mogoče sem pa še bl svoboden zdej, ko nimam statusa. Ne vem. Moram naprej delat, komi se dohajam, ponoč snemam do pol treh, zjutraj ob sedmih pa devetmesečna Milena začne po meni plezat in me mlatit po frisu.” □

(Tomaž Hostnik, 30 let, kantavtor)

***

SEŽETEK IZJAV IZ POGOVORA S POLONO TORKAR O TRENUTNEM POLOŽAJU SAMOZAPOSLENIH V KULTURI IN SPREMENBAH NA OBZORJU

Status je pogosto za upravičence privlačen prav zaradi možnosti pridobitve pravice do plačevanja prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna. Med približno 3200 samozaposlenimi v kulturi je približno 950 takih, ki PPP (pravica do plačila prispevkov za socialno varnost) nimajo. V teh številkah se skrivajo kompleksnost, raznorodnost in vse prepogosta nezavidljivost položaja domačih samostojnih poklicnih ustvarjalcev in ustvarjalcev, ki jih mdr. diktirajo pogoji dela v okvirih domače kulture in kreativnih industrij, zamejeno spodbudna naravnost in zastarelost ureditve, pa tudi vse bolj pogosta odsotnost zmožnosti ali zanimanja ustvarjalcev status in PPP razumeti. Na podlagi njunega razumevanja bi lahko ustreznejše delovali, ju mislili ter si aktivno prizadevali udejanjati spremembe, kjer ocenjujejo, da so potrebne.

Vsokršna napoved ali udejanjanje sprememb ureditve, kot jo poznamo, ki ju izvajajo oblastniki, sta za samozaposlene v kulturi vselej občutljiva tema. Vsaka sprememba, ki ne predvideva predvsem krepitve in širitve socialno-varstvenih elementov PPP, spremljvalnih ukrepov in spodbud, namenjenih izboljšanju položaja samozaposlenih v kulturi ter njihovemu poklicnemu razvo-

ju (kar pomeni tudi zagotavljanje za vse naštetu potrebnih dodatnih sredstev), skoraj neobhodno namreč predstavlja ali pomeni nevarnost še dodatnega poslabšanja položaja posameznikov in posameznic, ki poklicno delujejo v ustvarjalnih poklicih in PPP imajo. Nevarnost in strah pred spremembami sta pri tem vsekakor razumljiva in zgodovinsko upravičena. Resor kulture se že od samega začetka samostojne države sooča s krčenjem proračunskih sredstev in načrtno zamajanim družbenim ugledom polja kulture in umetnosti. Četudi vsake toliko kak minister napove in se tudi loti reforme uredbe o samozaposlenih v kulturi ali pa, kot smo bili priča v preteklem mandatu, v institut globoko zareže brez sprememb ureditve in prosilcem s kršitvami sistematično odreka PPP, to med kulturniki pogosto sproži val ogorčenja in nekatere spravi krč, druge mobilizira v boj. In če je spremembe naposled možno zaustaviti, je zmaga prepogosto Pirova, *status quo* nam namreč le redko uspe zares obraniti, storjeno škodo resnično popraviti. Košček po košček se položaj vendarle slabša in samozaposleni v kulturi s PPP morajo za (še naprej nezadostno spodbudne in ne docela domišljene) pravice in spodbude ustvariti in porabiti vselej nekaj več, pogosto najprej živcev.

V orisanem položaju nas vselej preseneti in hkrati veseli, kako so Asociacijne delavnice, vezane na pridobitev statusa samozaposlenega v kulturi s PPP ter druge, na upravljanje statusa vezane teme, vedno polne. In vendar – ali se udeležen-

ke in udeleženci zavedajo, kako zamejene so možnosti in kako sporadične so priložnosti za plačano ustvarjalno delo ali prikazovanje umetniških del? Kako gledajo na število, razvitost in zmožnosti kulturnih institucij, organizacij in drugih delodajalcev, ki po epidemiji še niso dobro okrevali, pa je bila tu že inflacija? Kaj je zanje ustrezno vrednoteno delo in kakšne so zmožnosti in volja producentov, institucij, organizacij, naročnikov, da bi ga tako vrednotili? Razumejo, kaj status s PPP vse pomeni in kako z njim upravljati tudi na način, da lahko pomeni bolj udobno starost, bolj mirno porodniško? Se zanj odločajo, ker si samostojno poklicno delovanje v kulturi lahko privoščijo ali ker so zanj poklicani, četudi to pomeni odrekanje in neprijetne razgovore? Kaj je pri vsem tem odgovorno, kaj je pošteno, kaj je čigava odgovornost? Je ureditev sploh ustrezna? In nenazadnje, kakšno vlogo mora pri vsem tem odigrati država? Do katere mere in na kakšen način naj država regulira in spodbuja samostojno poklicno delo v polju kulture? Zgolj za začetek.

Če so sistematične kršitve v postopkih podeljevanja statusa samozaposlenega v kulturi s PPP, ki smo jim bili skozi vrsto primerov priča v obdobju ministrovanja prof. dr. Vaska Simonitija, primer sistematične zlorabe moči oblasti, ki je nedopustna in se je intenzivirala nasilje, ki je državi v odnosu do posameznika vselej lastno, je med samozaposlenimi v kulturi in prosilci za status s PPP iz vseh starostnih skupin po drugi strani prisotna včasih zaskrbljujoče nezanimarljiva stopnja zamejenega razumevanja in

zgolj bežnega zanimanja za ureditev področja samozaposlenih v kulturi, vključno s PPP in vsega, kar iz pravice izhaja. Vse to na žalost vse prepogosto pomeni, da informacije pridobivamo in za pomoč prosimo pogosto že (pre)pozno, ko smo že soočeni z zavrnitvijo ali pa ko v času porodniške ugotovijo, kaj danes brez investiranja v višino socialnih prispevkov pomeni PPP, ko pride do upokojitve ali porodniške. Bilo bi povsem upravičeno, celo nujno, da bi se kulturnopolitično opismenjevanje vsaj na umetniških fakultetah vršilo že v času študija. Poklicno in samostojno delovanje v polju kulture in ustvarjalnosti posameznika ali posameznice ne odvezuje od tovrstnega razumevanja in zanimanja, ki sta hkrati edina možna podlaga za krepitev lastnega položaja. Nenazadnje so za letošnje leto napovedani tako reforma Uredbe o samozaposlenih v kulturi, Nacionalnega programa za kulturo, pa tudi krovnega zakona, ki ureja področje, zato je ključno, da se ustvarjalci in delavci v kulturi ne otepamo odgovornosti in vloge, ki jo imamo pri sooblikovanju ureditve in krepitvi položaja neodvisne kulture, tudi z uveljavljanjem mehanizmov, katerih namen je zamejiti zlorabe oblastne moči. Za vse to pa so potrebni ustrezna informiranost, tehten, konstruktiven in odgovoren premislek, soočanje stališč in sodelovanje.

V Asociaciji se bomo še naprej zavzemali za uvedbo karijerne dinamike, drsnega cenusa, ureditev položaja upokojenih ustvarjalcev in tistih, ki so pred upokojitvijo, krepitev štipendijske politike ter socialnega položaja samozaposlenih. □

KOLOFON

Igralki: Suzana Krevh,
Mina Švajger
Režiser: Bor Ravbar
Dramaturginja:
Nina Kuclar Stiković
Oblikovalka prostora:
Živa Brglez
Oblikovalec svetlobe:
Domen Lušin
Lektorica: dr. Nina Žavbi
Milojevič

Foto: Marijo Zupanov
Vodja tehnike:
Grega Mohorčič
Tehnična podpora:
Brina Ivanetič, Žan
Rantaša, Samo Dernovšek
Kreativna in izvršna
produkcija: Nastja Miheljak
Produkcija: Gledališče Glej
Sofinancira: Svet za
umetnost Univerze v
Ljubljani
V sodelovanju z: UL AGRFT
Podpora: Ministrstvo za
kulturo, Mestna občina
Ljubljana
Zahvala: Zavod Bob

*
Dramsko besedilo
deklici Nine Kuclar Stiković je bilo 2023 nominirano za nagrado Slavka Gruma. V utemeljitvi nominacije je strokovna žirija med drugim zapisala: »Zdi se, da danes oblast še učinkoviteje kot z represivnimi sredstvi svojo voljo udejanja s strukturnim in sistemskim nasiljem ideoloških aparatov, če je potrebno, tudi s kršenjem ali vsaj arbitrarnim izigravanjem zakonskih postopkov in pravnih norm. V tej dialektiki podobnosti in razlik besedilo kaže na to, da je v spolni in razredni identiteti tistih, ki so žrtve tako prekarnih eksistenčnih pogojev bivanja kot dominantnih struktur oblasti, določena kontinuiteta, da pa je ta kontinuiteta danes nekoliko

modificirana in da morajo biti verjetno zato tudi oblike upora – takšne, kot jih na primer deklica iz Andersenove pravljice gleda na dnu svojega krožnika – danes drugačne.«¹

I Dostopno preko:
https://issuu.com/presernovo/docs/53_tsd_nominacije_za_nagradi_slavk_34486189edd645.

Glej, list
Letnik 15, št. 2
Urednica:
Tery Žeželj
Avtorice_ji izjav:
Tomaž Hostnik,
Mateja Rokavec,
Polona Torkar

Slovenski jezikovni
pregled: Svetlana
Jandrič
Oblikovanje in
prelom: Grupa
Ee / Mina
Fina, Ivian Kan
Mujezinović
Izdalo: Društvo
Gledališče Glej
Tisk: Stane Peklaj
Naklada: 200
April 2023

Podpirajo nas:
Mestna občina Ljubljana
Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije
Evropska komisija, program Ustvarjalna Evropa
Evropska komisija, program Erasmus+
Evropska komisija, program CERV - Državljeni, enakost, pravice in vrednote
Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti
Gooja, d. o. o.
Društvo za promocijo glasbe Supercatering, d. o. o.
Salviol, d. o. o.
Zurich Customer Active Management, d. o. o.
CORWIN SI, d. o. o.

KULTURA

Svet za umetnost Univerze v Ejubljani

Univerza v Ljubljani
Akademija za gledališče, radio, film in televizijo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina
Ljubljana

Sofinancira
Evropska unija

Erasmus+
Bogati življenja, širi obzorja.

Jskd
JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Gledališče Glej
Gregorčičeva 3
1000 Ljubljana

glej.si
info@glej.si

Glej, ekipa

Umetniški svet
Anja Pirnat, Barbara Poček,
Inga Remeta, Tery Žeželj

Inga Remeta
Predsednica društva, vodja programa,
vodja mladinskih in izobraževalnih
projektov, producentka
inga@glej.si

Barbara Poček
Vodja izobraževalnih in rezidenčnih
programov, mednarodni projekti,
producentka
barbara@glej.si

Anja Pirnat
Vodja mladinskih in kulturno-umetnostno vzgojnih programov, vodja projektov, producentka
anja@glej.si

Nastja Miheljak
Producentka
nastja@glej.si

Tina Malenšek
Stiki z javnostmi
tina@glej.si

Andrej Pervanje
Stiki z javnostmi in mediji
andrej@glej.si

Grega Mohorčič
Vodja tehnike
grega@glej.si

Brina Ivanetič
Tehnična podpora
brina@glej.si

Žan Rantaša
Tehnična podpora
zan@glej.si

Samo Dernovšek
Tehnična podpora
samo@glej.si

Paulina Pia Rogač
Vodja hostesne službe

Gostoljubje
Paulina Pia Rogač, Tina Malenšek,
Petja Rozman, Petruša Koželj

Tajništvo
info@glej.si
rezervacije@glej.si

GOOJA

Vincentina

SALVIOL
GLOBAL ANALYTICS

CORWIN

ZURICH
CUSTOMER ACTIVE MANAGEMENT

DPG

917718551624000
ISSN 1855-6248